

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਐਕਵਾਇਰ ਐਕਟ ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਵਾਰਡ ਰੱਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1944 ਵਿਚ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ 2,75,000 ਰੁਪਏ ਵਿਚ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਐਕਵਾਇਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ 13,00,000 ਰੁਪਏ ਸੀ। ਮੁਰਾਰੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਿਰਫ 2,58,300 ਰੁਪਏ ਦਾ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।, ਜੋ ਕਿ 1944 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਵਾਜ਼ਬ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ

ਇੱਕ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੁਰਸਕਾਰ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਪਰੈਲ, 1959 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਸੋਧ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਰਾਰੀ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 23 ਫਰਵਰੀ, 1957 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਰੱਦ ਹੈ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ.

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ ਜੇ. ਅੱਗੇ

ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਸ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 523-ਡੀ 1959 ਦੀ

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮ (1955)-ਨਿਯਮ 30 ਅਤੇ 31 - ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਸਨੀਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸਾਰੀ, ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਵਸਤੂ-ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ - ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮ, 1955 ਦੇ ਨਿਯਮ 30 ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨ, ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਰੇਕ ਵਸਨੀਕ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਾਵੀਸੋ ਨੂੰ ਪਰਿਵਿਊ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਹਰੇਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਨਿਯਮ 31 ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਰਾਦਾ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਖੇਤਰਫਲ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਕੀਮ ਕਾਫ਼ੀ ਸਰਲ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰ ਹੋਣ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਰੇਕ ਵਸਨੀਕ।

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪਤੀ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਮੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹੈ।

(ਨੋਟ: ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਲਿਮਾਈਨ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਪਾਦਕ)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਮਿਤੀ, 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1959, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ, ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ. ਅਰੋੜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ,

ਆਰਡਰ

ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.-ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 1947 ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਘਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 1950 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀ ਬਰਸਾਤੀ ਉੱਤੇ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। ਲਾਲ ਚੰਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਸਟੋਰੀਅਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਪਤੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੂਰੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ 6,712 ਰੁਪਏ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮ, 1955 ਦੇ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਸੰਪਤੀ ਢੁਕਵੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵੰਡਿਆ. ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 7 ਮਈ, 1958 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹੋਰੀਜ਼ਟਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਇੰਡ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਿਸ ਕੋਲ 15 ਜੂਨ, 1959 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੂਨਿਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ; ਕੋਈ ਵੰਡ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਯੋਗ

ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਨਵੰਬਰ, 1958 ਵਿਚ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿਚ ਸਮਾਯੋਜਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਾਲ ਚੰਦ ਨੇ ਚੀਫ਼ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਡਿਪਟੀ ਚੀਫ਼ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 12 ਅਗਸਤ, 1959 ਨੂੰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਵੰਡਣਯੋਗ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨੂੰ ਦੋ ਯੂਨਿਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਸਨੀਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ। ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਲ ਚੰਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ ਹਵੇਲੀ ਰਾਮ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਬਜ਼ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1959 ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ। ਲਾਲ ਚੰਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਉਹ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਕੋ ਇਕ ਨੁਕਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੀਵਾਨ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਚੰਦ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ। ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ II ਸੰਬੰਧਤ ਨਹੀਂ।

"30. ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਿੱਥੇ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ, ਜੋ ਕਿ "ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਸੰਪਤੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਸੰਪਤੀ ਹੈ, ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜਿਸਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੈ:

ਬਜ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵੰਡੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕਰੇਗਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ I.-ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਰਪਰਟੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

*
*

*

*

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਰਥਾਤ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਚੰਦ ਰਾਸ਼ੀ। ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹੇਠਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਬਿਲਕੁੱਲ ਵੀ ਭਾਗਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਵੰਡਣਯੋਗ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ। ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਸਨੀਕ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਡਿਪਟੀ ਚੀਫ਼ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਭਾਗ ਵੰਡਣ ਦੇ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਜੇਕਰ ਹਰੇਕ ਵੰਡਣ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਮੇਲ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਨਿਯਮ 30 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ 31। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਪ ਸਕੱਤਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 33 ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 30 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਰੇਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਲਾਟੀ ਉਸ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ. ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਨੂੰ ਪਰਿਵਿਊ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਹਰੇਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਵਾਨ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਾਧਾਰਨ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਚਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਬਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦੋ

ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰ। ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੋ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਦੇਣ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਿਯਮ 30 ਦੀ ਸਕੀਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ. ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਫੌਜ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ ਦੇ. ਨਿਯਮ 31 ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਰਾਦਾ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਖੇਤਰਫਲ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਕੀਮ ਕਾਫ਼ੀ ਸਰਲ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰ ਹੋਣ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੱਸੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਰੇਕ ਵਸਨੀਕ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।